

Wijziging van de Tijdelijke wet maatregelen covid-19 in verband met regeling van het vereiste van goedkeuring bij wet van een koninklijk besluit tot verlenging als bedoeld in artikel VIII, derde lid, van de Tijdelijke wet maatregelen covid-19

VOORSTEL VAN WET

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is dat een koninklijk besluit tot verlenging als bedoeld in artikel VIII, derde lid, van de Tijdelijke wet maatregelen covid-19 wordt goedgekeurd bij wet;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Aan artikel VIII van de Tijdelijke wet maatregelen covid-19 worden drie leden toegevoegd, luidende:

5. Na plaatsing in het Staatsblad van een krachtens het derde lid vastgesteld koninklijk besluit wordt onverwijld een voorstel van wet tot goedkeuring van dat koninklijk besluit bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingediend. Over het voorstel blijft het horen van de Afdeling advisering van de Raad van State achterwege.
6. Indien een van de Kamers der Staten-Generaal tot het niet-aannemen van het voorstel besluit, vervallen de in het desbetreffende koninklijk besluit genoemde bepalingen of onderdelen met ingang van de tweede dag na de dag waarop het voorstel is ingetrokken of verworpen.
7. In afwijking van het zesde lid vervallen de in het desbetreffende koninklijk besluit genoemde bepalingen of onderdelen niet indien een van de Kamers der Staten-Generaal tot het niet-aannemen van het voorstel besluit nadat de in het desbetreffende koninklijk besluit genoemde termijn waarop de bepalingen zouden vervallen, is verstreken.

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven,

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

De Minister van Justitie en Veiligheid,

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Wijziging van de Tijdelijke wet maatregelen covid-19 in verband met regeling van het vereiste van goedkeuring bij wet van een koninklijk besluit tot verlenging als bedoeld in artikel VIII, derde lid, van de Tijdelijke wet maatregelen covid-19

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding en strekking van het wetsvoorstel

Artikel VIII van de Tijdelijke wet maatregelen covid-19 (hierna: Twm) bevat een vervalbepaling. Uitgangspunt van deze bepaling is dat de bepalingen die met de Twm of latere wijzigingswetten tot stand zijn gebracht en in artikel VIII, eerste lid, van de Twm worden genoemd, drie maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van de Twm vervallen. Bij koninklijk besluit kan deze termijn steeds ten hoogste drie maanden worden verlengd (artikel VIII, derde lid, Twm) Het ontwerp voor het koninklijk besluit wordt ten minste een week voorgehangen bij zowel de Tweede Kamer als de Eerste Kamer (artikel VIII, vierde lid, Twm). Sinds de inwerkingtreding van de Twm per 1 december 2020¹ zijn alle in artikel VIII, eerste lid, van de Twm genoemde bepalingen twee keer verlengd met steeds drie maanden, dus eerst tot 1 juni 2021 en vervolgens tot 1 september 2021.²

Met dit wetsvoorstel krijgen beide Kamers van de Staten-Generaal het wettelijk recht om in de toekomst een bij koninklijk besluit vastgestelde verlenging ongedaan te maken en daarmee de werkingsduur van de Twm definitief te beëindigen. Overeenkomstig de door de Eerste Kamer uitgesproken voorkeur in de motie-De Boer c.s.³, wordt dit vormgegeven door in de Twm het vereiste op te nemen dat een koninklijk besluit tot verlenging is onderworpen aan goedkeuring bij wet. Deze procedure houdt kort gezegd in dat de regering onverwijld na de plaatsing van het koninklijk besluit tot verlenging in het Staatsblad, een wetsvoorstel bij de Tweede Kamer moet indienen (waarbij advisering door de Afdeling advisering van de Raad van State achterwege blijft) dat strekt tot goedkeuring van het koninklijk besluit. Indien de Tweede of de Eerste Kamer het wetsvoorstel verwerpt, vervallen met vrijwel onmiddellijke ingang alle bepalingen waarvan de werkingsduur werd verlengd. Verwerping van het goedkeuringswetsvoorstel heeft dus feitelijk tot gevolg dat de Twm ophoudt te bestaan en er geen wettelijke maatregelen meer kunnen worden getroffen ter bestrijding van de epidemie van covid-19. Aan de op dat moment geldende wettelijke maatregelen ontvalt dan de wettelijke basis. De desbetreffende ministeriële regelingen⁴ en het Tijdelijk besluit veilige afstand vervallen daarmee van rechtswege.

2. Aanleiding en voorgeschiedenis

In artikel VIII, vierde lid, van de Twm is bepaald dat de voordracht voor een koninklijk besluit dat er toe leidt dat bepaalde coronamaatregelen worden verlengd (hierna: verlengingsbesluit), niet eerder wordt gedaan dan een week nadat het ontwerp aan de Tweede en de Eerste Kamer is voorgelegd.

In de Tweede Kamer zijn verschillende amendementen ingediend om de Tweede Kamer of beide Kamers meer zeggenschap over verlengingsbesluiten te geven via een zware voorhangprocedure. Bij de behandeling van het voorstel tot de Twm hebben de leden Van Haga en Baudet een amendement ingediend dat tot strekking had dat de Tweede Kamer verlenging van de Twm kon blokkeren.⁵ Een door het lid Hijink ingediende amendement kende dat recht zowel aan de Tweede

---

¹ Zie Stb. 2020, 482.

² Zie Stb. 2021, 93 en Stb. 2021, 232.

³ Kamerstukken I 2020/21, 35526, AK.

⁴ Naar de huidige stand zijn dit de Tijdelijke regeling maatregelen covid-19, de Tijdelijke regeling maatregelen covid-19 Bonaire, de Tijdelijke regeling maatregelen covid-19 Sint Eustatius en de Tijdelijke regeling maatregelen covid-19 Saba.

⁵ Kamerstukken II 2020/21, 35526, nr. 35.

Kamer als de Eerste Kamer toe.⁶ Beide amendementen zijn door de Tweede Kamer verworpen.⁷ Bij de behandeling van een ander wetsvoorstel heeft het lid Van Houwelingen bij wege van amendement getracht opnieuw zowel de Tweede als de Eerste Kamer via een zware voorhangprocedure meer zeggenschap toe te kennen.⁸ Echter, ook dat amendement is door de Tweede Kamer verworpen.

In de Eerste Kamer is de motie-Janssen c.s. ingediend.⁹ In deze motie is de regering verzocht om op de kortst mogelijke termijn mogelijk te maken dat over de verlenging van de Twm bepalende zeggenschap aan de Staten-Generaal toekomt. Na aanname van deze motie op 27 oktober 2020¹⁰ heeft de voorzitter van de vaste commissie voor Justitie en Veiligheid van de Eerste Kamer de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (hierna: VWS) verzocht haar op de hoogte te stellen van de wijze van uitvoering van de motie en het beoogde tijdpad. Bij brief van 1 december 2020 heeft de Minister van VWS aangegeven dat een voorziening, zoals in de motie wordt verzocht, majeure implicaties heeft en dat voor de vormgeving van de verzochte voorziening verschillende modaliteiten denkbaar zijn. Vanwege de door de Tweede Kamer verworpen amendementen van de leden Van Haga en Baudet onderscheidenlijk Hijink hecht de minister van VWS eraan om hierover in overleg met de Tweede Kamer te treden.¹¹ Na enkele verzoeken vanuit de Eerste Kamer¹² heeft de minister van VWS bij brief van 28 januari 2021¹³ een overzicht gegeven van de mogelijke modaliteiten voor het creëren van parlementaire zeggenschap bij verlenging van de Twm (hierna: modaliteitenbrief). Na schriftelijke vragen hierover van zowel de Tweede als de Eerste Kamer¹⁴ is in de Eerste Kamer tijdens de behandeling van de twee verslagen van nader schriftelijk overleg op dit punt op 23 februari 2021¹⁵ de motie-De Boer c.s.¹⁶ aangenomen. In deze motie is voor wat betreft de bepalende zeggenschap van de Staten-Generaal bij verlenging van de Twm de voorkeur uitgesproken voor de modaliteit van delegatie onder het vereiste van goedkeuring bij wet en is de regering verzocht dit oordeel van de Eerste Kamer over te brengen aan de Tweede Kamer in nieuwe samenstelling, en deze optie nadrukkelijk met de Tweede Kamer te bespreken, en vervolgens de Eerste Kamer te berichten.¹⁷ Aan het deel van de motie om het oordeel van de Eerste Kamer aan de Tweede Kamer in nieuwe samenstelling over te brengen, heeft de Minister van VWS bij brief van 20 april 2021 voldaan.¹⁸ De vaste commissie voor Justitie en Veiligheid van de Tweede Kamer heeft vervolgens in een procedurevergadering besloten om de brief van 20 april 2021 voor kennisgeving aan te nemen. De Minister van VWS heeft de Eerste Kamer hierover bericht bij brief van 21 mei 2021¹⁹ en in die brief vermeld dat de Tweede Kamer zo spoedig mogelijk alsnog om de gewenste duidelijkheid zal worden gevraagd. Zover is het echter niet gekomen omdat tijdens een debat op 25 mei 2021 dit onderwerp opnieuw is besproken in de Eerste Kamer. Bij die gelegenheid is namens het kabinet uitgesproken dat, om meer recht te kunnen doen aan de wensen van de Eerste Kamer, het voortvarender kan worden aangepakt door zo snel mogelijk een wetsvoorstel voor te bereiden waarin de voorkeursvariant uit de motie-De Boer c.s. wordt geregeld. Naar aanleiding hiervan is voorliggend wetsvoorstel opgesteld.

3. Onderwerp van het wetsvoorstel

Zoals uit paragraaf 2 van deze toelichting blijkt, is de aanleiding voor dit wetsvoorstel de wens van

---

⁶ Kamerstukken II 2020/21, 35526, nr. 36.

⁷ Handelingen TK 2020/21, nr. 13, item 23.

⁸ Kamerstukken II 2020/21, 35808, nr. 14.

⁹ Kamerstukken I 2020/21, 35526, L.

¹⁰ Handelingen I 2020/21, nr. 7, item 7.

¹¹ Kamerstukken I 2020/21, 35526, P.

¹² Kamerstukken I 2020/21, 35526, X, Handelingen I 2020/21, nr. 17, item 3 en Kamerstukken I 2020/21, 35526, AC, p. 2 en 3.

¹³ Kamerstukken I 2020/21, 35526, AC.

¹⁴ Kamerstukken II 2020/21, 35526, nr. 60 en Kamerstukken I 2020/21, 35526, AJ.

¹⁵ Handelingen I 2020/21, nr. 26, items 3 en 12.

¹⁶ Kamerstukken I 2020/21, 35526, AK

¹⁷ Zie ook Kamerstukken I 2020/21, 35526, AR resp. AS resp. AZ.

¹⁸ Kamerstukken II 2020/21, 35526, nr. 60.

¹⁹ Kamerstukken I 2020/21, 35526, BD.

de Eerste Kamer om de Staten-Generaal bepalende zeggenschap te laten hebben over koninklijke besluiten tot verlenging van de werkingsduur van de wettelijke grondslagen die met de Twm of latere wetten tot stand zijn gebracht, om maatregelen in verband met de bestrijding van de epidemie van covid-19 te kunnen treffen (hierna: verlenging van de Twm). Om hieraan tegemoet te komen, is in voorliggend wetsvoorstel bepaald dat het koninklijk besluit tot verlenging van de Twm aan wettelijke goedkeuring wordt onderworpen.

Belangrijkste betrokkenen bij de in dit wetsvoorstel voorgestelde goedkeuringswetsvoorstel zijn hiermee de Tweede en Eerste Kamer. Zij krijgen bepalende zeggenschap over de verlenging van de Twm.

4. Wat is het probleem?

De wettelijke grondslagen die met de Twm en latere wetten tot stand zijn gebracht, vormen de grondslag voor de maatregelen in verband met de bestrijding van de epidemie van covid-19. Besluiten over de verlenging van de Twm hebben een grote maatschappelijke betekenis. Immers, de op de wettelijke grondslagen gebaseerde maatregelen kunnen diep ingrijpen in het leven van burgers en kunnen vergaande gevolgen hebben voor bedrijven. Om deze reden is in artikel VIII, vierde lid, van de Twm voorzien in een voorhangprocedure voor zowel de Tweede als de Eerste Kamer over het verlengingsbesluit. Ook wordt ingevolge artikel 58t van de Wet publieke gezondheid (hierna: Wpg) de Afdeling advisering van de Raad van State elke drie maanden gehoord over de krachtens hoofdstuk Va van de Wpg geldende maatregelen voorafgaand aan het verlengingsbesluit. Bovendien wordt op grond van artikel 58c, tweede lid, van de Wpg een krachtens hoofdstuk Va van de Wpg vastgestelde ministeriële regeling ten minste een week nagehangen bij de Tweede en Eerste Kamer en vervalt de ministeriële regeling van rechtswege, indien de Tweede Kamer binnen die week besluit niet in te stemmen met de ministeriële regeling. Echter, in al deze gevallen is er voor de Eerste Kamer geen sprake van bepalende zeggenschap, omdat het voorhangprocedures betreft waarbij de Eerste Kamer geen formele mogelijkheid heeft een verlengingsbesluit vooraf te blokkeren of achteraf ongedaan te maken. Ook heeft de Eerste Kamer, anders dan de Tweede Kamer, geen doorslaggevende zeggenschap bij de krachtens hoofdstuk Va van de Wpg vastgestelde ministeriële regelingen. Dit heeft met name in de Eerste Kamer tot onvrede geleid. De Eerste Kamer heeft de wens te kennen gegeven dat beide Kamers van de Staten-Generaal bepalende zeggenschap hebben bij de verlenging van de Twm.

5. Hoofdpijnen van het wetsvoorstel

Om de modaliteit van delegatie onder het vereiste van goedkeuring bij wet te introduceren, is wetgeving nodig. In de huidige wet is in een dergelijke procedure immers niet voorzien.

In de modaliteitenbrief worden verschillende manieren genoemd om deze bepalende zeggenschap vorm te geven. Een goedkeuringswet betreft de uitwerking van modaliteit 6, blokkeringsrecht via de wetsprocedure. Deze procedure wordt voorgesteld omdat hiermee zo veel mogelijk wordt aangesloten bij het bekende instrument van wetgeving en het meer voorkomende instrument van een goedkeuringswet. Ook wordt voor dit instrument gekozen omdat hiermee maximale zeggenschap aan de Staten-Generaal wordt gegeven. Om deze reden verdienen de modaliteiten 1 tot en met 5 uit de modaliteitenbrief, die zien op verschillende varianten van een blokkeringsrecht van de beide Kamers van de Staten-Generaal, dan wel één van beide Kamers, vóór de voordracht van een koninklijk besluit dan ook niet de voorkeur.

Hoewel modaliteit 9 (politieke toezegging in plaats van wettelijke regeling) de voorkeur van het kabinet had, stelt de regering, gelet op het debat met de Eerste Kamer op 25 mei 2021 en de door de Eerste Kamer aangenomen motie-De Boer c.s., in voorliggend wetsvoorstel toch voor een wettelijke voorziening te treffen die de beide Kamers een wettelijk recht toekent om verlenging van de Twm ongedaan te maken.

6. Inhoud van het wetsvoorstel

Om bepalende zeggenschap aan beide Kamers der Staten-Generaal te bieden inzake het

verlengingsbesluit, wordt in voorliggend wetsvoorstel voorgesteld dat het verlengingsbesluit onverwijld moet worden gevolgd door de indiening van een wetsvoorstel voor een goedkeuringswet.

Overeenkomstig de door de Eerste Kamer uitgesproken voorkeur in de motie-De Boer c.s. wordt dit vormgegeven door - in een toe te voegen vijfde lid aan artikel VIII van de Twm - het vereiste op te nemen dat een koninklijk besluit tot verlenging is onderworpen aan goedkeuring bij wet. Deze procedure houdt kort gezegd in dat de regering onverwijld na de plaatsing van het koninklijk besluit tot verlenging in het Staatsblad, een wetsvoorstel bij de Tweede Kamer moet indienen dat strekt tot goedkeuring van het koninklijk besluit.

De Afdeling advisering van de Raad van State wordt ingevolge artikel 58t van de Wpg gehoord over de geldende maatregelen in verband met de bestrijding van de epidemie van covid-19 voorafgaand aan het verlengingsbesluit. De Afdeling advisering van de Raad van State kan hiermee een opinie geven over de noodzaak van verlenging van de maatregelen in verhouding tot de inbreuk die deze maatregelen kunnen maken op de grondrechten. In de praktijk wordt het concept-verlengingsbesluit aan de Afdeling advisering van de Raad van State voorgelegd en wordt in de toelichting bij het ontwerpbesluit dat bij de Tweede en de Eerste Kamer wordt voorgehangen, ingegaan op het advies van de Afdeling.

Dit wetsvoorstel voorziet erin dat op het verlengingsbesluit onverwijld een goedkeuringswetsvoorstel moet volgen. Dat het wetsvoorstel er moet komen, is evident; ook de inhoud van het wetsvoorstel staat vast, namelijk de goedkeuring van het koninklijk besluit tot verlenging. Advisering door de Afdeling advisering is dus zinledig.²⁰ Juist om de Tweede en Eerste Kamer de gewenste doorslaggevende zeggenschap te geven, is het gewenst om het goedkeuringswetsvoorstel met de grootste spoed bij de Tweede Kamer in te dienen. Immers, het goed te keuren koninklijk besluit geldt voor een periode van maximaal drie maanden, maar kan ook voor een kortere periode gelden. Een extra stap in het proces die weinig toevoegt, moet hierom worden vermeden.

Door de bijzondere situatie dat de Afdeling advisering van de Raad van State vooraf bij het verlengingsbesluit betrokken is, in combinatie met de noodzaak tot onverwijld indienen, wordt bij wijze van uitzondering op de gebruikelijke gang van zaken bij goedkeuringswetsvoorstellen, voorgesteld om de Afdeling advisering van de Raad van State niet te horen over het goedkeuringswetsvoorstel.

Indien de Tweede of de Eerste Kamer het goedkeuringswetsvoorstel verwierpt, vervallen met vrijwel onmiddellijke ingang, op het eerst mogelijke moment dat praktisch haalbaar is, alle bepalingen waarvan de werkingsduur werd verlengd. Verwerping van het goedkeuringswetsvoorstel heeft dus feitelijk tot gevolg dat de Twm na een dag ophoudt te bestaan en er geen wettelijke maatregelen meer kunnen worden getroffen ter bestrijding van de epidemie van covid-19. Aan de op dat moment geldende wettelijke maatregelen ontvalt dan de wettelijke basis. De desbetreffende ministeriële regelingen en het Tijdelijk besluit veilige afstand vervallen daarmee van rechtswege. Dit is het wezenlijke verschil met de lichte voorhangprocedure van het verlengingsbesluit, waarbij de Tweede of de Eerste Kamer weliswaar bezwaren kenbaar kunnen maken tegen verlenging, maar stopzetting van de verlenging niet kunnen afdwingen.

In de tijd totdat een goedkeuringswetsvoorstel wordt ingediend bij de Tweede Kamer en gedurende de behandeling van dat wetsvoorstel in de Tweede en Eerste Kamer, blijven de maatregelen die gebaseerd zijn op de wettelijke grondslagen die met de Twm of latere wetten tot stand zijn gebracht, gelden en zal hier ook op gehandhaafd kunnen worden. Het is onwenselijk als het verwerpen van het goedkeuringswetsvoorstel gedurende de tijd waarin in verlenging is voorzien, ook gevolgen zou hebben voor de periode tussen de inwerkingtreding van het verlengingsbesluit en het intrekken of verwerpen van het wetsvoorstel tot goedkeuring. Een verwerping van een wetsvoorstel zal blijken uit de eindstemming in de Tweede of de Eerste Kamer. Om het hiervoor genoemde onwenselijke gevolg te voorkomen wordt voorgesteld om in voorliggend wetsvoorstel te regelen dat indien het goedkeuringswetsvoorstel wordt ingetrokken of verworpen, de bepalingen of

---

²⁰ Vgl. T.C. Borman, Delegatie onder het vereiste van goedkeuring bij wet, Regelmaat 2020, afl. 5, p. 375-376.

onderdelen daarvan die met het verlengingsbesluit waren verlengd vanaf de tweede dag hierna – dus na het intrekken of verwerpen komen te vervallen. Hiermee komt vanaf dat moment de grondslag te vervallen van de op die bepalingen of onderdelen daarvan vastgestelde maatregelen in verband met de bestrijding van de epidemie van covid-19. Voor deze regeling is gekozen zodat na het intrekken of verwerpen van het goedkeuringswetsvoorstel enige tijd beschikbaar is om de nodige betrokkenen te informeren over de gewijzigde situatie. Zo kan bijvoorbeeld worden voorkomen dat ten onrechte boetes worden opgelegd voor overtreding van maatregelen die inmiddels niet meer gelden. Uiteraard doet dit niet af aan de geldigheid van de maatregelen vóór dit moment.

Indien onverhoopt gedurende de periode waarop het verlengingsbesluit betrekking heeft, de goedkeuringswet niet tot stand komt maar het goedkeuringswetsvoorstel ook niet wordt verworpen of ingetrokken, heeft dit geen gevolgen voor de geldigheid van het verlengingsbesluit. Immers, de goedkeuringswet is een instrument voor de Tweede en de Eerste Kamer om bepalende zeggenschap uit te kunnen oefenen op het verlengingsbesluit. Het uitblijven hiervan tast de geldigheid van dit verlengingsbesluit zelf niet aan. Voor een ordelijk wetgevingsproces is het wel van belang dat het goedkeuringswetsvoorstel na het verstrijken van de termijn waarop het verlengingsbesluit ziet, zonder gevolgen kan worden ingetrokken. Dit is nu het geval, omdat in het voorgestelde zevende lid van artikel VIII van de Twm is geregeld dat de intrekking of verwerping van een goedkeuringswetsvoorstel alleen gevolgen heeft indien de intrekking of verwerping geschiedt voordat de in het koninklijk besluit genoemde bepalingen of onderdelen daarvan zijn vervallen. Intrekking of verwerping na deze termijn heeft geen gevolgen voor het met aan dit goedkeuringswetsvoorstel verbonden verlengingsbesluit, maar laat onverlet dat een volgend verlengingsbesluit geheel of gedeeltelijk dezelfde bepalingen of onderdelen kan betreffen, ten aanzien waarvan dan op grond van het voorgestelde artikel VIII, vijfde lid, van de Twm weer een nieuw goedkeuringswetsvoorstel moet worden ingediend.

7. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Eén van de belangrijke gevolgen van voorliggend wetsvoorstel is dat de Tweede en de Eerste Kamer hiermee in staat worden gesteld om in korte tijd een einde te maken aan bestaande maatregelen in verband met covid-19 én aan de mogelijkheid om opnieuw maatregelen te treffen op grond van de Twm. Dit gebeurt indien een goedkeuringswetsvoorstel wordt verworpen. In het eerste geval is het van belang dat de uitvoerders en handhavers van de lopende maatregelen kennis kunnen nemen van de nieuwe situatie. De uitvoerders en handhavers op dit terrein zijn gewend aan snelle wisselingen van het beleid. Van belang is vooral dat zij hiervan kennis kunnen nemen. Daarom is voorgesteld in voorliggend wetsvoorstel om de gevolgen van het niet aannemen van een goedkeuringswetsvoorstel in te laten gaan op de tweede dag na het intrekken of verwerpen. Vaak zal het intrekken vooraf gegaan worden door een discussie hierover, en mocht dit aan de orde zijn, kan alvast de informatie aan de uitvoerders en handhavers worden voorbereid. Er is dan altijd een hele dag om de uitvoerders en handhavers te informeren. Hierbij zal gebruik worden gemaakt van de bestaande informatiestructuren.

8. Toepassing in Caribisch Nederland

De Wpg en de Twm zijn ook van toepassing in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Deze wetten beogen ook voor deze openbare lichamen een juridische basis te bieden voor maatregelen ter bestrijding van de epidemie. Er is sprake van een systematiek van centraal vastgestelde regels, waarbij onderscheid kan worden gemaakt binnen gemeenten, tussen gemeenten en met betrekking tot de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba (artikel 58e, eerste lid, onder a van de Wpg). Differentiatie tussen Europees en Caribisch Nederland of tussen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan nodig zijn vanwege verschillen in de lokale omstandigheden op de eilanden of vanwege de situatie in de omliggende regio's. Met differentiatie is lokaal en regionaal maatwerk mogelijk en kunnen gerichte maatregelen per gebied worden getroffen, waardoor andere gebieden niet meer beperkingen ondervinden dan nodig is. De maatregelen dienen immers niet verder te gaan dan nodig is voor de bestrijding van de epidemie. Op grond van de Twm zijn er voor de openbare lichamen Bonaire, Saba en Sint Eustatius afzonderlijke tijdelijke regelingen met maatregelen tot stand gebracht. Hiervoor is gekozen

vanwege verschillen in de epidemiologische situatie. Met de verschillende regelingen kan er ook maatwerk toegepast worden. Ook over de verlenging van de maatregelen in Caribisch Nederland krijgen de beide Kamers der Staten-Generaal ingevolge dit wetsvoorstel bepalende zeggenschap. De eilandsbesturen van de openbare lichamen zijn over voorliggend wetsvoorstel geconsulteerd. Uit de ontvangen reacties is gebleken dat dit wetsvoorstel geen bezwaren ontmoet bij de openbare lichamen.

9. Regeldruk

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor de regeldruk. Het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) heeft het dossier niet geselecteerd voor een formeel advies, omdat het geen gevolgen voor de regeldruk heeft

10. Consultatie

Over dit wetsvoorstel heeft, afgezien van een consultatie van de eilandsbesturen van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, geen (internet)consultatie plaatsgevonden. Hiervan is afgezien omdat de belangrijkste betrokkenen bij dit wetsvoorstel – de Tweede en Eerste Kamer – zich hierover kunnen uitspreken bij de behandeling ervan.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

In dit artikel wordt delegatie onder het vereiste van goedkeuring bij wet geregeld. Hiervoor worden aan artikel VIII van de Twm drie leden toegevoegd.

In het voorgestelde vijfde lid wordt bepaald dat een goedkeuringswetsvoorstel onverwijld na plaatsing van het verlengingsbesluit in het Staatsblad ingediend zal moeten worden. Het moment van plaatsing in het Staatsblad is een duidelijk en voor eenieder kenbaar moment. Gelet op de maximale duur van de verlenging van de Twm met ten hoogste drie maanden, is de gebruikelijke maximale termijn van acht weken een lange termijn. Het niet opnemen van deze termijn geeft aan dat de bedoeling is een goedkeuringswetsvoorstel juist sneller dan de gebruikelijke termijn van acht weken in te dienen. Daartoe wordt de regering mede in staat gesteld door het achterwege laten van het horen van de Afdeling advisering van de Raad van State. Voor het voorstel om advisering door de Afdeling advisering van de Raad van State achterwege te laten, is gebruik gemaakt van de ruimte die artikel 73, eerste lid, laatste volzin, van de Grondwet daartoe biedt. De redenen hiervoor zijn vermeld in paragraaf 6 van het algemeen deel van deze toelichting.

In het zesde lid is voorzien in de gevolgen van het verwerpen van het goedkeuringswetsvoorstel. Om de redenen zoals in paragraaf 6 van het algemeen deel van deze toelichting uiteengezet zijn, heeft een verwerping van het wetsvoorstel tot gevolg dat de met het koninklijk besluit verlengde bepalingen met ingang van de tweede dag na de dag waarop het wetsvoorstel is verworpen, komen te vervallen. Er is niet voor gekozen om het koninklijk besluit zelf te laten vervallen. Dit omdat het verlengingsbesluit na het moment van verlenging materieel is uitgewerkt en het laten vervallen van het verlengingsbesluit dus geen gevolgen zou hebben.

In het zevende lid is voorzien in de gevolgen van het verwerpen van het goedkeuringswetsvoorstel na dat de termijn waarvoor de bepalingen of onderdelen ingevolge dit verlengingsbesluit zijn verlengd, is verstreken. In dat geval vervallen de in het verlengingsbesluit genoemde bepalingen of onderdelen niet. Het verwerpen van het goedkeuringswetsvoorstel na de termijn waarvoor de maatregelen zijn verlengd, is dus zonder gevolgen. Mocht het goedkeuringswetsvoorstel na de termijn waarvoor in het onderliggende verlengingsbesluit de bepalingen of onderdelen zijn verlengd niet worden aangenomen, maar ook niet worden verworpen, kan dit goedkeuringswetsvoorstel zonder gevolgen worden ingetrokken.

Artikel II

Voorgesteld wordt dat dit wetsvoorstel de dag na publicatie in het Staatsblad in werking treedt. Hiermee wordt afgeweken van het kabinetsbeleid op het gebied van de vaste verandermomenten en invoeringstermijnen, zoals vastgelegd in aanwijzing 4.17 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Het eerstvolgende verlengingsbesluit moet, gelet op het laatstelijk vastgestelde koninklijk besluit tot verlenging tot 1 september 2021, vóór 1 september 2021 worden vastgesteld en in het Staatsblad worden gepubliceerd. Het is wenselijk, gelet op de door de Eerste Kamer aanvaarde motie-De Boer c.s., dat de procedure uit dit wetsvoorstel reeds van toepassing kan zijn op dit eerstvolgende verlengingsbesluit. Dit betekent dat dit wetsvoorstel tot wet moet zijn verheven en in werking zijn getreden voordat het eerstvolgende verlengingsbesluit in het Staatsblad wordt gepubliceerd. Om deze reden is gebruik gemaakt van de uitzonderingsgrond b van het vijfde lid van aanwijzing 4.17 van de Aanwijzingen voor de regelgeving betreffende spoed- of noodregelgeving. Of inwerkingtreding voor het eerstvolgende verlengingsbesluit haalbaar is, hangt uiteraard mede af van het verloop van de behandeling van dit wetsvoorstel in beide Kamers der Staten-Generaal.

Deze memorie van toelichting wordt ondertekend mede namens de Minister van Justitie en Veiligheid en de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

H.M. de Jonge